Incipit racōnale
diuinoꝝ officioꝝ.

Quecūqȝ i eccliaſticis officijs. rebȝ
ac ornamētis ꝯſiſtūt.
diuinis plena ſūt
ſignis. atqȝ miſtēriJs. ac ſingl'a celeſti ſūt dulcedinē
redundātia. Si
tñ diligētē habeant inſpectorē. q
norit mel de petra
ſugē. oleūqȝ de duriſſimo ſaxo; qs tñ nouit ordinem
celi ⁊ racōnes ipius ponet i terra. Scrutator quippe
maieſtatis opprimēt a glia. Siquidē puteus altus
eſt. et in q aquā hauriā nō habeo. niſi porrigat ille
qui dat omibȝ affluent' et nō improperat. ut int' medium mōtiū tñſeuntē hauriā aquā i gaudio de fontibus ſaluatois. Licet igit' nō omiū que a maioribȝ
tradita ſūt racō reddi poſſit. qr tamē qd in hijs rōe
caret extirpandū eſt: idcirco ego Guilhelmus ſcē
minatēſ ecclie ſola dei patiētia deus epus. pulſans
pulſabo ad oſtiū. ſi forte clauis dd apire dignet'. ut
me introducat rex in cellā vinariā. in q michi ſupnū
demōſtret' exemplar. qd moyſi fuit i mōte mōſtratū.
qtus de ſinglis q in eccliaſticis officijs rebȝ ac ornamētis cōſiſtūt. quid ſignificet ⁊ figuret. eo valeā reuelāte
clare ⁊ apte diſſerē. ⁊ rōes ponē. q linguas infantū
facit diſertas. cuius ſpūs vbi vult ſpirat. diuidēs ſingulis put vult. ad laudem ⁊ gliam trinitatis. Sane
hic ſacmēta, p ſignis accipim⁹ ſeu figuris. que ſiqdē
figure nō ſūt ūtutes. ſȝ ūtutū ſigna. qbus tanqȝ ſcripturis vtētes docent'. Signoꝝ aūt alī ſūt naturalia. alia poitiua. de quo ⁊ quid ſit ſacmentū dicet' in
qrta parte. ſb vij particl'a canois. ſup verbo. miſteiū
fidei. Sacdotes igit' et plati ecclie quibȝ datū ē noſſe miſteria. put i luca habet'. et ſacmētoꝝ portatores et diſpēſatores exiſtūt. ſacmēta intelligē et virtutibus q per illa ſignificatur fulgē debēt. ut ex eoꝝ luce ceti ſilr illuient'. alioqn ceci ſūt ⁊ duces cecoꝝ. iux
illud ꝓpheticū. Obſcurent' oculi eoꝝ ne videat. Sȝ
proch dolor ipi hodie ut plimū de hijs que vſu qtidiano i eccliaſticis ꝯtractāt rebȝ. ⁊ ꝓferūt officijs.
quid ſignificet ⁊ qre inſtituta ſūt modicū appħendūt.
adeo ut impletū eē ad lraȝ illd ꝓpheticū videat'. Sic
ꝓplus. Sic ſacdos; yſaie xxiiij. Ferētes ſiqdē panes
propoſicōis ad mēſam dñi. atqȝ miſteia q neqȝ intelligunt neqȝ vident. tātū inde minuꝝ iuſto dei iudicō
habitui. qntū ⁊ iumēta panes ad vſū pōtātia alioꝝ.
de q ignorātia rōeȝ redditui ſūt in die vindicte ⁊ ire
qnquidē cedri padiſi tremebūt. qd g' faciet uga deſerti: Eis eni p ꝓphaȝ dicet'. Ipi vero nō cognuert
vias meas qbȝ iura. in ira mea ſi introibūt i requiē
meā. Siquidez lib'ealiū atqȝ quarūlibȝ arciū ꝓfeſſores nude forte atqȝ incolorate i illis plerūqȝ ꝯtenta.
ſatagūt cauſꝭ ⁊ rōibȝ veſtire. fulcire atqȝ colorae. pictores qȝ. ac qlibet mechanici. ſeu opifices i qbuſlibȝ
opm ſuoꝝ vaietatibȝ ſtudēt verisiles rōes ⁊ cauſas.
et reddē. et in ꝓmptu hr̄e. Sed ⁊ ſcdm ipas mūdanas leges turpe ē patricō. ⁊ cauſas tractāti. igrare
ius i quo verſat'. Veꝝ licȝ ſacdotibȝ ſciētia ſit valde neccia ad doctrinā. nō eſt tñ ſimplicibȝ ſacdotibȝ
etiā a ſcolaſticis detrahendū. Iux illd. dijs nō detrahes. Sm. ħ. Aug⁹. Non irridebūt ſi forte adūterit aliquos. Antiſtites ⁊ miſtros ecclie. uel cū barbariſmis
et ſoloeciſmis deū inuocaē. ul' eadē ūba q pnūcciāt
nō intelligē. pturbateqȝ diſtinguē. nō qr tlia corrigēda nō ſūt. ſȝ qa ſunt pie a ſciētibȝ tolleranda. Que
aūt ſacdotes ſcire debeāt. i ſcda pte. ſb tractatu de
ſacdote dicet'. Porro nō videtur ꝙ ea q in eccliaſticis ſūt rebȝ atqȝ officijs. figuralr fiant. tū qr figure
receſſert. ⁊ eſt tēpus hodie veritatis. tū qr nō debe⁹
iudayzae. Sed licet reueā figure qr hodie veitas
apparuit receſſerint. tñ adhuc mltiplex veitas latȝ.
quā nō videm⁹. ꝓpter ꝙ vtit' ecclia figuris; ūbi g'; p
veſtimēta cādida intelligim⁹ aliq mō decorē aiaꝝ
nraꝝ. ſ. gliam immortalitatis nre quā vidē nō poſſumus maifeſte. ⁊ i miſſa a pfacōe i ātea. xpi paſſio repntat'. ut tenacius ⁊ fideli⁹ memoie teneat'. Nōnō
autē eſt. ꝙ eoꝝ q in legē cōtinent'. alia ſūt moralia.
alia miſtica. Moralia ſūt q mores iformāt. ⁊ ſic intelligēda ſūt, put ipa ūba ſonāt. ut diliges dm. honora
prez. n occides: ⁊ huiuſmodi. Miſtica ſūt figuralia.
que aliud ſignificāt pter id qd lra ſoīt; hoꝝ aūt alia
ſūt ſacramētalia. alia cerimoialia. Sacmentalia ſūt
de qbȝ rō reddi poteſt. qre ad lraȝ ſic pcepta fuert. ut
de circūciſiōe ⁊ de obſuātia ſabbti et huiuſmōi. Cerimonialia ſūt. de qbȝ rō reddi nō poteſt. qre pcepta — ad lr̄am
fuert. ut nō arabis i boue ⁊ aſino. nō feres veſtē lino
lanaqȝ ꝯtextā. n ſeres agꝛ diuiſo ſemie. ⁊ huiuſmōi.
Siquidē qntū ad moralia. lex nō recipit mūcōez. ſed
qntū ad ſacmētalia. ⁊ ceimonialia mūta ē. q. ad ſupficiē lre. miſtic⁹ tñ eoꝝ intellcus mūt⁹ nō ē; vñ nō dr
lex mūta. qȝuis tñſlato in nos ſacerdotio ſit tñſlata.
Sciend qȝ eſt. ꝙ in diuis ſcriptuis eſt ſenſus hiſtoricus. allegoric⁹. tropologicus ⁊ anagogic⁹; vnde. ħ.
boeciū. Omis diuia aūctas ā eſt ex hiſtoriali. aut
allegoico ā ex vtroqȝ ꝯpoita intllcu. Et. ħ. Jeonimū.
debem⁹ diuiam ſcriptura in ethicā ſcrutai iux lram. — p̄mo
Scdo iux allegoriā. i. ſpūalē itelligētiā. Tercō ſcdm
futuroꝝ btitudinē. Hiſtō ē ſignificacō vocū ad res.
vȝ qn res qlibet quō ſcdm lraȝ gesta ſit. plano ſmōe
refert'. ut quō ꝓplus irrahelīticus ex egipto ſaluatus.
tabnaclm dño feciſſe narrat'. Et dr hiſtō. ab hiſtorin. ꝙ eſt geſticulai. inde hiſtrioēs geſticlatoēs vocant'. qi hiſtorioēs. Allegō eſt qn aliud ſoīt in lra
⁊ aliud i ſpū. ut qn p vnū factū aliud intelligit'. qd
ſi illud ſit viſibile. ē ſimplicit' allegō. ſi inuiſible ⁊ celeſte tūc dr anagoge. Eſt etiā allegō. qn p alienū ſermonē alienus ſtatus deſigtur. ut cum xpi pñcia. ul'
ecclie ſacmēta ūbis ul' miſticis rebȝ deſignt', ūbis.
ut ibi. Egrediet' uirga de ra. yeſſe. qd apte ſoīt. naſcet' uirgo maia de ſtirpe dd. q fuit fili⁹ yeſſe. Miſticis ueo rebȝ. ut ꝓpls ab egiptiaca ſuitute p agni
ſanguinē libeātus. ſignificat eccliam paſſione xpi. a
demoica ſuitute ereptā. Et dr allegō. ab aleon grece. qd eſt alienū. ⁊ gore ꝙ ē ſenſus. qi alien⁹ ſenſus.
Tropologia ē ꝯuerſio ad mores. ſeu moral' locucō
ad correctionē. ⁊ moꝝ inſtitucōez miſtice uel apte
reſpiciēs. Miſtice ut ibi. Omi tēpore veſtimēta tua
ſint cādida. ⁊ oleū de capite tuo n deficiat. id ē opa
tua ſint mūda. ⁊ caitas de mēte tua nūqȝ decidat; ⁊
ibi optȝ ut dd interficiat i nob' goliā. i. hūilitas ſupbiam. Apte ut ibi. frange eſurienti panē tuū. et ibi. n
diligam⁹ lingua vel ūbo. ſȝ ope ⁊ veitate. Dicit' aūt

14.2.Th.

Herzog August Bibliothek Wolfenbüttel
Kodak Gray Scale

© HAB http://diglib.hab.de/?grafik=14-2-theol-2f-00001
DFG